

Bediüzzaman niçin evlenmedi?

Sabri Aksoy: "Evlenmek Peygamberlerin sünneti olduğu halde, Üstadımız niçin evlenmedi? Bu konuyu hadisler ışığında açıklar mısınız?"

EVLİLİĞİN HÜKMÜ

Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri normal zamanda gelmemiştir. Halen fasıl fasıl hükmünü icra eden felâket ve helâket asrında gelmiştir.

Dinimiz evliliği teşvik etmekle beraber, herkes için her hal ve şartta uyulması gereken emirlerden kılmamıştır. Hükmü sünnet olan evlilik, uygulanması kişiye göre değişiklik gösterebilen istihbabî emirlerdendir.

Bediüzzaman gerek şahsı, gerek icra ettiği ağır vazife, gerekse içinde bulunduğu çalkantılı çağ itibarıyla bir aile yuvası kuracak derecede kurulu bir düzene sahip olmamıştır. Ne gençliğinde, ne ileriki hayat safhalarında savaşlardan, çalkantılardan, sürgünlerden, hapishanelerden, tecrithanelerden, gözetim altında bulunmaktan kurtulamamıştır. Âlem-i İslâm'a inen darbeleri en evvel kalbinde ve ruhunda hissetmiş, ona göre feragat isteyen bir hizmet teşekkül ettirmiştir.

Ali Ulvî Kurucu'nun dediği gibi O, "Dünyanın bütün meşrû lezzetlerinden tamamen mahrum kaldı. Bir yuva kurmak ve orada mes'ud bir aile hayatı geçirmek sevdasına düşmeye vakit ve fırsat bulamadı." 1

AHİRETİ FEDA EDEN BİR FERAGAT

Veraset-i nübüvvet sırrının bütün ağırlığı ile adeta omuzları çöken Hazret-i Üstad, Müslüman evlâtları imansız yetişmesin diye feragatin zirvesinde yaşadı.

Kulaklarda çınlayan bir sözü: "Ben cemiyetin iman selâmeti yolunda âhiretimi de feda ettim. Gözümde ne Cennet sevdası var, ne Cehennem korkusu. Cemiyetin, yirmi beş milyon Türk cemiyetinin imanı namına bir Said değil, bin Said feda olsun. Kur'ânımız yeryüzünde cemaatsiz kalırsa Cenneti de istemem; orası da bana zindan olur. Milletimizin îmanını selâmette görürsem, Cehennem alevleri içinde yanmaya razıyım. Çünkü vücudum yanarken, gönlüm gül-gülistan olur."

Kulaklarda çınlayan başka bir ifadesi: “Ben, cemiyetin îmanını kurtarmak yolunda dünyamı da feda ettim, âhiretimi de. Seksen kûsûr senelik bütün hayatımda dünya zevki namına bir şey bilmiyorum. Bütün ömrüm harb meydanlarında, esaret zindanlarında yahut memleket hapisanelerinde, memleket mahkemelerinde geçti. Çekmediğim cefa, görmediğim eza kalmadı. Divan-ı harblerde, bir câni gibi muamele gördüm; bir serseri gibi memleket memleket sürgüne yollandım. Memleket zindanlarında aylarca ihtilâttan menedildim. Defalarca zehirlendim. Türlü türlü hakaretlere mâruz kaldım. Zaman oldu ki hayattan bin defa ziyade ölümü tercih ettim. Eğer dinim intihardan beni menetmeseydi, belki bugün Said topraklar altında çürümüş gitmişti.” 3

BİR BAŞKA AÇIDAN SÜNNET

Bu yüce deha, niçin evlenmediğini soranlara şöyle açıklıyor:

“Kırk seneden beri gayet dehşetli bir zındıka hücumu karşısında, her şeyini feda edecek hakikî fedakârlar lâzım geldiği bir zamanda, Kur’ân-ı Hakîmin hakikatına, değil dünya saadetimi belki lüzum olsa ahiret saadetimi dahi feda etmeye karar verdim. Değil bir sünnet olan muvakkat dünya zevcelerini almak, belki bu dünyada on huri de bana verilse idi, bırakmaya mecburdum ki; ihlâs-ı hakikî ile hakikat-ı Kur’âniyeye hizmet edebileyim.” 4

Allâme Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi, bu zamanın hizmet önceliğini şöyle ifade etmiştir: **“İslâm, bugün öyle mücahitler ister ki, dünyasını değil, âhiretini dahi feda etmeye hazır olacak.”** 5

Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki: **“Allah bir kulunu severse o kulu, Zat-ı Uluhiyetine hizmet için seçer, (dünyevî iştihalardan) onu azade kılar. O kulu, kadın ve evlâd ile meşgul ettirmez.”** Bir diğer hadislerinde: “200 senesinden sonra en hayırlınız, zevce ve veledi olmamakla yükü hafif olanınızdır.” 6 buyurmuştur.

Mücerret kalıp hizmeti için fani olan Bediüzzaman, böyle hizmeti önceleyen hadis-i şeriflere ittiba ederek bir başka açıdan sünneti yaşamıştır. Rahmetullahi Aleyh.

Dipnotlar:

1- Tarihçe-i Hayat, s. 23. 2- Tarihçe-i Hayat, s. 645. 3- Tarihçe-i Hayat, s. 645. 4- Hanımlar Rehberi, s. 79. 5- Tarihçe-i Hayat, s. 11. 6- Levamiü'l-Ukul Şerhi, c. I.